Příloha č. 1: Rozhovor s Jiřím Kalembou, vedoucím redaktorem portálu ČT sport, provedený 17. 2. 2020 v Praze (přepis rozhovoru)

Když jste se dozvěděl, že do Číny odletíte, s jakým to bylo předstihem? Kdy a jak začaly vaše přípravy? A co všechno je potřeba udělat, připravit, případně se naučit před samotným odletem?
Nebylo to s moc velký předstihem, protože jsme ještě relativně krátce před Mistrovstvím nevěděli v jakém rozsahu celá ta „operace" personálně bude. Reálné obrysy to dostalo v dubnu nebo květnu. Já jsem se tam dostal jako reportér, což už není moje primární pozice v televizi, ale vzhledem k tomu, že lidi, kteří na to byli adepti, z různých důvodů nemohli, tak to „padlo" na mě. Přípravu jako takovou reportér úplně nepotřebuje, jako třeba komentátor. Stejně nevíte nominace týmů, takže v podstatě vycházíte z toho, co se u nás bude vysílat, jaký budete plnit pořady, zpravodajství, ale to se všechno víceméně dělá na místě. Spíše než přípravu jsem si zjišťoval informace o Šanghaji, kde jsme točili nějaké fejetony, kde jsou zajímavá místa atd.

Před každým zápasem jste mluvil s asistentem reprezentace Petrem Czudkem o tom, jak se tým připravoval na zápas. Jak jste se na každý zápas připravoval vy?
Co se týče zápasu, tak si dělám přípravu o aktuálním dění, o tématech, které můžou být s ohledem na zápas zajímavé. Například zápas s USA, víte, že tam bude hrát Blake Schilb jako naturalizovaný Američan, tak tomu se třeba věnujete. Moje příprava jde ruku v ruce s tím, co chce studio. Já během zápasu komunikuju s moderátorem ze studia a domlouváme se na tématech, který budeme zpracovávat. Ty většinou vycházejí ode mne a někdy má i moderátor přání, že zrovna rozebírají takové téma, tak se zkus zeptat na tohle. Většinou se den před zápasem ptáme hráčů, na co chceme a k tomu samotnému zápasu už je to o domluvě s realizačním týmem.

První zápas a hned favorit z USA, ač bez zvučných jmen a největších hvězd NBA, přesto stále aspirant na titul. Pro českého fanouška to byl i u televize neuvěřitelný zážitek. Jaké to bylo sledovat tento souboj přímo v hale?
Mě to hrozně překvapilo. Když jsem psal knížku, tak jsem tam i zmiňoval tři věci, které mě překvapily. První byla atmosféra toho zápasu, kde mě překvapilo, kolik českých fanoušků do Číny vůbec přijelo. Druhé bylo, že náš tým opravdu ukázal, že tam není pouze na „výletě" a i když tam Američané neměli nejsilnější výběr a byl to pro ně také první zápas, tak jsme s nimi hráli pasáže, které byly opravdu vyrovnané a šampionát tak pro nás nezačal nějakým průšvihem. A třetím byl celý „Dream Team" a co všechno přítomnost Američanů v Číně znamenala, jak rušili tréninky, přesouvali se do neoficiálních tělocvičen apod.

Vyjma zápasu s Brazílií jste po každém zápase měl u mikrofonu Tomáše Satoranského. Nemyslíte si, že i když je to hvězda, začne to být pro diváka „nudné", když zápas rozebírá stále on? Jaký je klíč pro výběr hráčů pro rozhovor?
S Tomášem jsem dělal rozhovor i po zápase s Brazílií, zřejmě to nebylo vidět ve studiu, ale až poté pouze online. S Martinem Peterkou (PR manager reprezentace) jsme měli takovou dohodu, že po každém zápase musí Saty přijít jako první. Byla to tradice a zároveň i lidé chtějí slyšet nejlepšího hráče. Saty je navíc tak inteligentní člověk a vždy má co říct,

nehledě na to, že každý zápas je jiný. Po něm pak následoval vždy někdo, kdo byl v tom zápase relevantní. Kdo dal hodně bodů, nebo se výrazně prosadil, prostě vždy podle přínosu do zápasu.

Jak se během zápasu chystáte na vstup s rozhovorem? Děláte si poznámky, na základě kterých si pak i vymyslíte otázky?
Mám před sebou online statistiky toho zápasu, se kterými byl tedy problém během prvních dvou zápasů v Šanghaji, protože neustále vypadávalo internetové připojení. Ale i tak člověk pozorně sleduje, co se děje a tím, že je kousek od palubovky a vnímá to dění na hřišti i na střídačkách, tak se snažíte pochytit něco, co vám dá na ty tři poločasové otázky.

Co všechno si zjišťujete během zápasu? Máte pouze otevřenou stránku se statistikami nebo si nějakým způsobem vedete svoje vlastní?
Všechny šampionáty mají dobrý a propracovaný systém. Tady ovšem, kromě toho problému s připojením, mají navíc i blokované sociální sítě, takže ne vždy to fungovalo úplně stoprocentně, jak jsme byli zvyklí z jiných šampionátu, ale i tak to bylo po více aktualizacích dohledatelné.

Posloucháte během zápasu komentátory nebo se spoléháte pouze sám na sebe?
Na této akci jsem komentátory neslyšel. Například při přenosu z české ligy slyším komentátora celou dobu a i věci, které si říkají, a můžu na ně třeba navázat i během rozhovoru. Tady jsem ten komentář neslyšel, protože ta cesta přenosu je mezinárodní a já jsem byl v kontaktu pouze s pražskou režií. A ten jsme navazovali vždy krátce před vstupy, tedy před zápasem, v poločase a po zápase. Já během rozhovoru, ze kterého pak čerpám i další věci, musím trošku přemýšlet i dál, co z toho budu dělat. Většinou jsem dělal reportáž do Branky, body, vteřiny nebo to večerního pořadu. Takže to není pouze k přenosu jako takovému, ale i informace pro další pořady.

Jak důležité je pak poslouchat respondenta a reagovat na jeho odpovědi?
Je to strašně důležité. Neříkám, že je to potřeba dělat u každého rozhovoru, ale mám rád, když je to takový standartní rozhovor, jako když se s někým bavíte u stolu. Vždy se snažím být přirozený, zareagovat na něco anebo se i doptat.

Jaký jste měl výhled na hřiště ze své pozice?
Úplně skvělý. Byl jsem zhruba dva metry od palubovky a většinou ještě v rohu, kde měl lavičku i český tým. Až ve čtvrtfinále mě přesunuli ke komentátorskému stanovišti, které sice bylo o kus dál, ale pořád dost blízko k dění. Výjimkou byl Šen-čen a Peking, kde jsme seděli na novinářské tribuně hned za košem. Se mnou tam byl kameraman, který celý ten zápas natáčel a díky tomu jsme měli i nějaké záběry navíc, které jsme mohli použít. Sice nevíme, co přesně běží ve vysílání, ale u spousty akcí vím, že v tom mezinárodním přenosu musí být a tak jsem do Prahy napsal, použijte tenhle záběr apod. Je však potřeba tu hru neustále sledovat.

Po zápase čeká hráče zasloužený odpočinek, ale co vy? Co všechno ještě musíte udělat po konci utkání?

Začíná největší frmol. Začíná se odkrajovat čas, který máte na „dojezd“ studia, což je nějakých 15-20 minut. My jsme v Číně měli tzv. Live view, což je zařízení, které vysílání díky internetu dělá jakoby živě, ale nikdy to živě nejde. Hlavně je potřeba udělat to, co nejrychleji. Hráči opouštějí hřiště, já zpovídám jednoho a už jsem domluvený s dalšími dvěma. Protože jakmile hráči projdou přes zónu, kterou mají předplacenou televize, tak se dostanou do mix zóny, kde už čekají novináři a pak už je těžké dostat hráče zpět. Většinou pak mám i nějaké zadání třeba do večerního pořadu. Jakmile turnaj nabýval na podvědomí, tak mi volali i z ČT24 pro nějaké informace. Po tomto všem jsme šli do tiskového centra, kde jsem dělal na materiálu pro Branky, body, vteřiny. Bylo toho dost, během mistrovství jsme měli nějakých 158 příspěvků.

Jaký byl váš program, když zrovna nehrál český tým?
Většinou jsme šli na trénink českého týmu a na trénink soupeře, protože vždy bylo potřeba dát do reportáže i něco o aktuálním soupeři. Ne vždy jsme se ovšem dostali k hráči, ke kterému jsme chtěli. Například mě překvapil vztah Janise Adetokunba a médií, protože on za řeckou reprezentaci vůbec nedává rozhovory. Za celý šampionát dal jeden rozhovor po prvním zápase. Češi v tomto byli velkou výjimkou, o koho si reportéři řekli, ten rozhovor dal. Ostatní týmy spíše určovali hráče, kteří v ten den budou k dispozici pro rozhovory.

Aréna příběhů? S Pavlem Pumprlou, Jiřím Welschem, ale i Martinem Křížem o utržené achilovce. Kde vznikl tento nápad? A co bylo hlavním účelem?
Jednalo se o domluvenou věc mezi federací, Home Credit a ČT. Původně jsme měli točit fejetony, ale nakonec se domluvilo, že pro všechny bude nejlepší, když se za reklamní stěnou udělá nekomerční rozhovor. Celý rozhovor byl k dispozici na webu a my jsme ho ještě rozdělili např. do dvou částí a umístili do přestávek nebo večerního pořadu. A to bylo přesně to, na co jsem se připravoval nejvíc, plánoval jsem tyto rozhovory tak, abychom z nich mohli vytěžit na tři různý materiály. U každého hráče jsem si musel projít, na co se zaměřit. Dopředu bylo jasné, že u Martina Kříže to bude jeho achilovka, Patrik Auda a jeho světoběžnictví, Tomáš Satoranský a jeho posun v NBA atd.

Do Číny jste neodlétal pouze jako reportér, ale také jako pracovník webu ČT sport. Co tato pozice všechno obnáší? Co bylo vaším hlavním úkolem?
Já jsem si myslel, že budu dělat podobnou práci jako na olympiádě v Korey, kde jsem byl na volné noze síťový reportér a občasný komentátor. Myslel jsem si, že napíšu více článků, ale vzhledem k tomu, kolik bylo té televizní práce a jak náročné to bylo i s natáčením, tak jsem stihl snad maximálně dva vlogy, jeden blog po našem postupu a pak jsem klukům posílal tipy na to, co by se ještě dalo rozepsat. Třeba když jsme dělali rozhovor s Kobem Bryantem na tiskovce téměř na konci šampionátu, tak z toho vznikl jeden z nejčtenějších článků. Mně se podařilo být tak asertivní a dokonce položit otázku za Česko. Dále jsem pak obhospodařoval náš twitterový účet, dělal jsem věci na Instagram a pak jsem distribuoval témata pro web, která by se dala zpracovat.

Jaké bylo zázemí pro reportéry, komentátory a celý štáb? Bydleli jste blízko haly, v blízkosti českého týmu?
Bydleli jsme v oficiálním média hotelu, což bylo zhruba 20 minut „svozem“ od haly. Hrozně úmorný na práci reportéra ale je, že máte hodně té techniky společně s kameramanem.

Občas je to taková očistná pouť. Režim byl takový, že v každém tom městě jsme měli snad jen jedno volné dopoledne, kdy jsme se mohli jít někam podívat turisticky, ale i tak jsme brali s sebou kameru, abychom něco natočili. Jinak jsme se pohybovali mezi halou a ubytováním.

Český tým zakončil turnaj prohrou se Srbskem. Přesto neuvěřitelné šesté místo. Jak vy zpětně hodnotíte celé MS?
Já si pořád myslím, že to byla fantazie, že to byl největší úspěch českého kolektivního sportu v novodobé historii. Když si vezmeme, jakou pozici má basket celosvětově, s jakýma ambicemi tam odjížděli „naši kluci" a co tam vzbudili za rozruch. Během prvních dnů o ně najednou stoupnul zájem a oni přesto zůstali pokorní, sami pořádně nevěděli, co se to vlastně děje. Nikdy jsme se nebavili o čtvrtfinále a po výhře nad Brazílií tam ta možnost z nenadání byla. Předváděl jsem tak hezký a hlavně týmový basket, že se to dá i vyučovat v nějakých firmách, co se dá kolektivně zvládnout, když sice nemáte nejlepší lidi na každý pozici, ale máte někoho, kdo tomu dokáže dát tvář. Spousta kluků si tam vytvořila životní formu, nějakou zónu, kterou momentálně předvádí během těch sezón.

6. dubna 2020 má vyjít vaše kniha/cestopis z MS s názvem Šestí na světě: Čínská basketbalová pohádka očima Jiřího Kalemby. Co všechno bude kniha obsahovat?
Všechno vzniklo díky jednomu „tweetu", kdy jsem se nudil při přejezdu ze Šanghaje do Pekingu a napsal jsem, že se tam odehrálo tolik věcí, které by stáli za připomenutí a byla by škoda si to nechat pro sebe. Takže jsem nabídnul, že bych udělal nějakou besedu nebo přednášku. Zhruba týden po mistrovství mi napsala paní z nakladatelství Pointa, že jim tohle téma přijde super. Sešli jsme se, já jsem napsal cvičnou kapitolu a jim se to moc líbilo. Celé je to tedy o tom, že já svýma očima převyprávím, co jsme zažili den po dni, vlastně takový zápisník z cest.

Jako reportér i komentátor jste zažil hodně vrcholových akcí (šerm a házená LOH 2008 z Prahy, ME v házené 2012, olympijská kvalifikace v curlingu 2013+OH, Final Four Euroligy 2015 i sporty na LOH 2016). Jak vysoko stavíte tuto zkušenost?
Profesně asi nejvýš, co jsem kdy zažil. Komentoval jsem na Mistrovství Evropy v házené, ale nekomentoval jsem zatím žádný „mega" úspěch. Komentoval jsem curling, byl jsem u titulu Zdeňka Štybara v cyklokrosu, ale prožít takovouto nečekanou věc, ještě u sportu, který sám hraju a je mi nejbližší, to asi nic nepřekoná. Možná jednou nějaká zlatá medaile, ale momentálně je to nejvíc.

Jaký je váš největší zážitek z MS?
To je dobrá otázka, na to jsem asi ještě neodpovídal. Já si myslím, že poslední dvě minuty zápasu s Řeckem a pak následný přesun do hotelu, kde jsme vlastně točili ty reakce na postup, kdy kluci společně koukali na zápas Brázílie s USA, který rozhodoval o tom, jestli postoupíme nebo ne. Zážitkově a emočně a takové to očekávání ze zápasu s USA byl tak strašně super. Já bych udělal TOP 3, takže bych tam přidal zápas s Tureckem, po kterém následovala oslava postupu v českém domě a tím, jak tam byla spousta fanoušků a všichni tam najeli, tak to byla neskutečná párty. Kluci si to užívali a měli triumfální přivítání.

Příloha č. 2: Rozhovor s Jakubem Bažantem, sportovním komentátorem ČT, provedený 20. 2. 2020 v Praze (přepis rozhovoru)

Basketbalisté si definitivně zajistili postup na MS již v září 2018 po výhře v Bosně a Hercegovině. Kdy se u vás v ČT rozhodlo, že do Číny vyšlete štáb?
Bylo to o dost později, než když se to potvrdilo v kvalifikaci, zhruba tedy někdy duben/květen a to už jsme věděli, že budeme mít kompletní vysílání.

Přímo z místa jste zápasy komentovat vy s Jirkou Welschem, z reportérů tam byla pak Jiří Kalemba a Ondřej Tomek. Kdo a na základě čeho rozhodoval, v jakém složení do Číny odcestujete?
Tým jsem vybíral já a Jirku Kalembu jsem si prosadil, protože jsem věděl, jak basket miluje, sleduje a má velký přehled především o hráčích z NBA. Ondru jsem vybral převážně kvůli tomu, že dokáže točit i střihat sám. Bylo nastavené, že bude jeden reportér společně s kameramanem a druhý bude samostatně.
Co se týče spolukomentování, chvíli se i spekulovalo, zda pojede Jiří Welsch nebo Jiří Zídek. Nakonec jel tedy Jirka Welsch, ale ten zas neměl akreditaci, což je v Číně smrtelné. Zhruba tři dny předem se řešilo, jak dostat Jirku na komentátorské stanoviště. Nakonec tu akreditaci dostal 60minut před začátkem zápasu s USA. Takže místo klidné přípravy a koncentrace na zápas jsem všude „lítal“ kvůli administrativní chybě naší redakce sportu, která to nedokázala zařídit.

Z Šanghaje jste zápasy českého týmu v základní skupině komentoval s Jirkou Welshem. Zbytek mistrovství (z Šen-čenu a znovu Šanghaje) pak už sám? Proč tomu tak bylo?
Jiří Welsch byl oslovený mnou, sám jsem ho pozval na spolukomentování. Nicméně, co mě mrzelo na Jirkovi, bylo, když řekl, že bude komentovat jen zápasy českého týmu. A vzhledem k tomu, že neměl žádnou smlouvu s Českou televizí a byl tam jen „na dobré slovo“, se s tím nedalo nic dělat.
Jednání probíhala mezi vedením basketbalové federace a vedením naší redakce. Moje původní domněnky byly ty, že se spolukomentátorem se počítá i v případě postupu. To se nestalo, což bylo ještě horší, protože to vypětí a jen ta příprava klidně zabere 4 hodiny na jeden přenos. V tu chvíli, kdy jsme přijeli do Šen-čenu, jsem musel sám nejen komentovat, ale i připravit všechny podklady. Vždy je lepší, když je dvojice a nejlépe sehraná dvojice.

Jaká jsou klady a i zápory, když komentujete úplně sám oproti komentování s někým?
Komentovat sám je náročné fyzicky i mentálně. Pro mě je to týmový výkon, proto všem říkám: „Když budeš dobrý ty, budu dobrý i já.“ Poznámky ke spolukomentování řeknu každému a je mi jedno, jestli je to super slavný hráč nebo kdokoliv jiný. Snad jediná výhoda, že předejdeme „přemluvení“, které může nastat a v tomto případě si to člověk koriguje sám.

Co je potřeba udělat před každým zápase? Kolika hodinová je to příprava, kde čerpáte informace, na co se zaměřujete?
Jsou dvě základní přípravy. Jedna je dlouhodobá. Já pravidelně sleduji Euroligu a sestřihy NBA. Je dobré znát hráče a vyhodnotit jeho prezentaci na hřišti, vědět, zda se například u nějakého jeho pohybu na hřišti, jedná o pohyb, který dělá běžně nebo zrovna předvedl něco mimořádného. Druhá příprava je na jednotlivé zápasy, kdy zkombinuji všechny možné zdroje. Základní je bulletin mezinárodní basketbalové federace, který vydávají pokaždé k velké akci. Dříve byl v papírové podobě, nyní již elektronicky. Nevýhoda je ta, že ho dostaneme cca dva dny před začátkem prvního utkání, z toho plyne i doba první přípravy, která se protáhne klidně i na 7hodin. Poměrně spolehlivá je Wikipedia, pak weby svazů a jednotlivých klubů. Také se snažím prozkoumat sociální sítě, především pak Twitter a Instagram.

Během zápasu zmíníte i několik zajímavostí, ať už na naše hráče nebo na soupeře. Máte před každým zápasem ke každému hráči udělané poznámky, co by stálo za zmínku?
Ke každému hráči mám udělané poznámky.
(Plus příprava přímo od pana Bažanta)

Komentoval jste s Jirkou Welshem. Máte i nějakou společnou přípravu? Domlouváte se, na co se kdo zaměří, čemu bude věnovat větší pozornost?
Společnou přípravu nemáme. Je vždy výhoda, když se jedná o lidi, kteří spolu komentují delší dobu a vědí, co od sebe očekávat. S Jirkou jsme si to řekli hned na začátku. Například jeho dominantou byly zpomalené záběry a tam měl hlavní slovo.

Během zápasu musíte být neustále ve střehu a komentovat dění na palubovce. Stíháte sledovat např. i statistiky (počet faulů, úspěšnost střelby apod.). Co všechno musíte během zápasu vnímat?
Na velkých akcí jsou vždy dva monitory, jeden na přenos zápasu a druhý na statistiky. Jedná se o touchscreen, kdy si tam sám navolím většinou základní verzi, která je opravdu dobře udělaná a vidím tam vše od týmových po individuální statistiky.

V poločase se probíhají rozhovory s hráči a i vstup přímo ze studia. Co dělá během poločasu komentátor?
Buď si odskočím. (smích) Nebo jsme si s Jirkou povídali o tom, co se odehrálo a na co je potřeba se třeba ještě zaměřit. Stejně jako pro hráče, tak i pro nás je důležité se na chvíli zastavit a vydechnout.

Po zápase čeká hráče zasloužený odpočinek, ale co vy? Co všechno ještě musíte udělat po konci utkání?
Pokud nenásledoval další zápas, tak jsem někdy šel na tiskovku a někdy jsme jeli přímo do hotelu. Jakmile jsme hráli my, tak jsem chodil do mix zóny, abych i já slyšel, jak zápas hodnotí samotní hráči.

Jaký byl váš program v den, kdy zrovna nehrál český tým?

Víceméně pořád dělám nějaké přípravy. A asi dvakrát jsme byli na krátkých výletech, jednou v Šanghaji a jednou v Šen-čenu.

Česká televize odvysílala všechna utkání (ať už v televizi, hbbtv nebo na webu). Kdy padlo rozhodnutí udělat takovýto rozsáhlý informační servis, který známe z hokejového šampionátu, i pro basketbalové mistrovství? A co vás k tomu vedlo, přeci jen, v porovnání právě s hokejem, u nás nemá basketbal takovou fanouškovskou základnu.
Jak jsem již říkal, rozhodlo se to v dubnu/květnu. Jsou dvě věci, jsou práva a pak musí udělat závazná objednávka toho počtu přenosu. Jde o technické parametry: kolik se toho bude kupovat, jakým způsobem to budeme zpracovávat atd. Práva jsme měli vyřešený dlouhodobě, takže jsme se jen museli vybrat z balíčků na určitý počet zápasů. Původně jsem myslel, že redakce bude chtít šetřit a uvažoval jsem nad balíčkem s 36ti zápasy. Po domluvě s vedením redakce a za podpory české basketbalové federace, pan ředitel Ponikelský přišel s tím, že bude výhodné zaplatit sice nejvyšší částku, ale tak budeme mít všechny přenosové trasy. To, kde to budeme vysílat, jak s materiálem budeme nakládat, už bylo na nás. Zároveň, když už jsme za to zaplatili, by byla škoda neodvysílat to všechno.

I tak bylo dopředu dané, že s Jirkou budete jediní komentátoři, kteří do Číny odletí a ostatní budou komentovat pouze ze studia.
Tady nehrálo roli ani tak šetření, jako to, že by to bylo neuvěřitelně organizačně složité. Hrálo se v několika městech, pak různé přesuny, takže nedávalo smysl, aby nás tam jelo víc.

Vy sedíte přímo u hřiště. Jaké jsou výhody a nevýhody komentování ze studia?
Je to téměř nesrovnatelné. Největší rozdíl je ten, jak špatně je při komentování ze studia vidět na signalizaci rozhodčích. Rozhodčí je sice zabrán, ale může být schovaný za nějakého vysokého hráče nebo na to nemusí být dobře vidět a já už nemám možnost se na to podívat někam jinam. Když jsem na místě, tak zvednu oči a vidím na další dva rozhodčí. A druhou nevýhodou je ta atmosféra v hale, kterou ve studiu nezažijete.

Všechny zápasy českého týmu jste komentoval vy, až na ten poslední zápas Česko – Srbsko, ten komentoval Martin Hoffmann a Jakub Velenský. Vy jste do Pekingu vůbec neodletěl? Proč?
Já bych tam i rád letěl, ale přišel pokyn shora, že se mám vrátit, tak jsem se vrátil. Poslali mi letenku s tím, že konec Mistrovství dodělám už z Prahy.

Český tým zakončil turnaj prohrou se Srbskem. Přesto neuvěřitelné šesté místo. Jak vy zpětně hodnotíte celé MS?
Já jsem basketbalem postižený, takže já na to mám takový názor, který se mnoha lidem nebude líbit, ale nemůžu si pomoc. Klukům jsem to strašně moc přál, myslím si, že to bylo fantastické, ještě když jim chyběl Honza Veselý. Ukázali, jak se dá získat sebevědomí a nebáli se toho. Nicméně si myslím, že tenhle super úspěch můžu český basketbal spíše poškodit, protože nikdo na sobě nebude chtít pracovat. Místo toho, abychom měli nějakou pyramidu, pracovali na tom a opravdu mohli vybírat z více hráčů do finální nominace, tak se teď uspokojíme výsledkem z Mistrovství světa. Každopádně si myslím, že tím hlavním

strůjcem úspěchu byl Tomáš Satoranský. I ti kluci, kteří si věřili, kteří hráli nad svoje možnosti, tak na nich bylo poznat, jestli je Tomáš zrovna na hřišti nebo ne.

Komentoval jste již z mnoha vrcholových akcí. Jak vysoko stavíte tuto zkušenost?
Zařazuju ji mezi svoje TOP 3, takže kromě tohoto mistrovství to bylo ještě mistrovství světa basketbalistek v Karlových Varech v roce 2010, což byla naprosto spanilá jízda. Dále se mi strašně líbilo v roce 2004 na olympiádě v Řecku, kde jsme měli taky výborný tým a 5. místo pana Boborovského.

Jaký je váš největší zážitek z MS?
Já bych vybral dva momenty. Co se týká našeho týmu, tak určitě náš postup do play-off. A celkově z mistrovství to pak byla hra Argentiny, kterou bylo nádherné sledovat.